

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at man rykkede målsætningerne i samfundet. Det er meget vanskeligt at sige, hvor grænsen skal ligge, hvordan vi skal gøre det.

Jeg har været inde på nogle bemærkninger om, hvem det er, der modtager støtten, også uddannelsesstipendierne. Jeg mener, det er væsentligt, at vi får en debat om dette og fastsætter det, der skal være gældende i den nye lov, når vi kommer med den.

Jeg vil gøre den bemærkning om 3 mands udvalgene, om hvilke der blev sagt, at det var en lille gruppe osv., at jeg tror faktisk, de fungerer ganske godt. Men da Bomholt i sin tid fremsatte loven om Statens Kunstfond, var der en vældig protest mod, at 3 mands udvalgene kun skulle sidde i 3 år; man ville tage kontinuiteten væk, blev der sagt. Jeg tror, det har været rigtigt, og hvis vi ser på disse snart 15 år, der er gået, siden vi begyndte at arbejde med disse ting, må man sige, at helhedsindtrykket har været, at det har fungeret ganske godt, og at der ikke er nogen grund til at ændre ved 3 mands udvalgene og den periode, de fungerer i. Jeg tror, de 3 år er en fornuftig og rimelig tid.

Så synes jeg, hr. Bernhard Baunsgaard fremførte nogle meget vægtige betragtninger. Jeg tror endda, at betragtningen om grundforskningen og målforskningen ikke kun har relation til Statens Kunstfond. Jeg tror egentlig, den har relation til en hel række af de ting, vi beskæftiger os med i forskellige kunstlove og kulturlove. Jeg tror, man skal gå videre med hele den debat, for jeg tror, det er en af de ting, som nok vil blive husket efter denne debat, at vi også fik ligesom en slags målsætning.

Jeg bemærkede hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om den fælles folkepen- sion for alle her i landet. Dem er jeg enig i, men vi står jo ikke lige over for det i dag. I en overgangsperiode skal vi tilgodese en række hensyn også til forskellige kunstnere.

Nu har jeg bemærket, hvordan afstemningerne har fundet sted her i folketinget efter valget, og jeg har konstateret, at retsforbundet næsten altid er at finde i afstemningerne sammen med fremskridtspartiet. Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger mere, for det, jeg har sagt til fremskridtspartiet, gælder også retsforbundet, og det er beklageligt i og for sig på baggrund af det udgangspunkt, retsforbundet har haft.

Jeg skal til hr. Waldorff sige, at det var næsten en valgkampstale eller diskussionsmødetale, han holdt. Han sagde, at det, vi fremlagde fra regeringens side, var fattigt på synspunkter. Jeg glæder mig dog trods alt over, at det ikke var mere fattigt, end at man ville stemme for indholdet af redegørelsen, når lovgivningen kom.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til det, som hr. Waldorff sagde i øvrigt, heller ikke vedrørende det, hr. Jesper Jensen har sagt, for her kan jeg henvise til det svar, jeg giver hr. Jesper Jensen i Information en af dagene i den kolumne, hvor hr. Jesper Jensen skrev forleden dag. Men jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i forbindelse med besættelsen af 3 mands udvalgene i Statens Kunstfond.

Det er sagt, at det er frygtelig farligt, hvad jeg har gjort. Hvis jeg gør det til praksis at reducere indstillinger og udtalelser, sagkyndige organers kritik, vil der kunne ske de forfærdeligste ting, og det vil føre til udvalg, råd osv., der vil blive befolket af nikkedukker, og hvad ved jeg, når de skal udføre et arbejde, som ingen tager hensyn til. Mon det dog virkelig har en så enorm effekt, hvad der er sket? I en årrække har de skiftende kulturministre i fred og ro udpeget medlemmer til fondets 3 mands udvalg, men i år bliver der altså lidt blæst om mit valg af en enkelt person. Der er normalt ikke tale om, at faglige organer ingen indflydelse har, jfr. teaterråd og musikråd. Jeg vil tro, at de faglige organer har 99,9 pct. indflydelse på alle sagers afgørelse. Når en minister så handler selvstændigt i enkelte sager, så nedlægger de faglige instanser simpelt hen forbud mod, at ministeren træffer en beslutning mod de faglige ønsker, til trods for at han følger den lov, som findes; så må loven i hvert fald laves om. Jeg mener ikke, det kan være rigtigt. Det må være sådan, at hvis ministeren ikke kan, må det være andre, der udpeger de forskellige medlemmer, og endelig er det jo ikke sikkert, at man, fordi man er udnævnt til fagkyndig i et eller andet, altid skal bestemme. Den faglige ekspertise vil jeg aldrig bestride, men der kan dog også være andre hensyn at tage i forhold til hele udviklingen.

Til hr. H. C. Hansen skal jeg sige, at jeg blev meget glad og lettet, da enigheden med hr. H. C. Hansen hørte op. Og så vil jeg også sige, at når hr. H. C. Hansen så stærkt rejser kravet om friheden, er der også noget, der hedder, at